

पुकरण १ ले

- १०१ प्रास्तोविक
- १०२ संशोधनाचे शीर्षक
- १०३ संशोधनाचे महत्व
- १०४ संशोधनाची उद्दिष्टे
- १०५ संशोधन विषयाची व्याप्ती
- १०६ संशोधनाची पद्धती
- १०७ भूगोल विषयाचे अभ्यासक्रमातील स्थान
- १०८ विवेद संशोधने

१०१ प्रास्ताविक -

3 जून १८९५

"भूगोलातील प्राचीन औंभजात संप्रदायाची तुरुणात "होमर" पासून झाली." भूगोलाता झानाची सफ निश्चिपत स्वस्माची शाखा म्हणून महत्व प्राप्त होवून ढोने ह्यार वर्ष झाली. Geography या शब्दाचा उपयोग खुस्तपूर्व तिसऱ्या इतिहासामध्ये इरटोस्थेनिस या ग्रीक त्रिवेत्याने प्रथम केला." "Goagraphy" हा ग्रीक Geo म्हणजे पृथकी आणि Grapho म्हणजे मी लिहितो या शब्दापासून बनता आहे." म्हणूनच भूगोल म्हणजे पृथकीचे वर्णन ही क्लपना स्तं झाली, टॉमेती व स्ट्रॉबो यांनी पृथकीवरील स्थवरांच्या वर्णनां प्रमाणेच त्यामधील परस्पर लंबंधाच्या झऱ्यातापै महत्व स्पष्ट केले.

५१ शिक्षक आणि दृष्टावर्णातील क्रांती पूर्वी मुलांना परोद्धरी पिढींनात धंद्याये शिक्षण ठिके जात असे, जाई-वडिलच त्याये शिक्षक असता. ५०० वर्षपूर्वीचा इतिहास पाहीचा तर दिकासामध्ये फरक जाणावतो. सुरवातीत झोतीचे दुग ढोरे, नंतर झौळोणिक नंतर झानात्मक व झोज २१ च्या शातकाकडे तंश्छात्र जीवनाच्या इतर झोळाप्रमाणे शिक्षणातही क्रांती झाली.

३५ शैलगाडीपासून जेट विमानापर्यंत प्रगती झाली तंश्छानामध्ये बराच बदल झाला. अन्न, कृषि, वस्त्र, अपकाश यामध्ये प्रगती घडून झाली. शिक्षणाचा प्रतार दूरक्ष निव्वारे ढोवू लागला जेव्हा २५ वर्षात विकासात खूप प्रगती झाली, पण शिक्षणात तितकोशी नाही. भौतिक प्रगतीच्या मानाने शिक्षणात मंद प्रगती झाली. शाळा पूर्वीपेक्षा हुप्पट झाल्या पण झौळणिक विकास तेपद्याप्रमाणात झाला नाही. शिक्षणामध्ये अनेक शांख व बदल झाले आहेत. परंतु त्याचा वापर शाळेमध्ये झाड्यापनात केला जात नाही. ५१

१८ व्या इतकात इमेन्यूसन कांट म्हणतात.

"पृथ्वीचे कर्णि म्हणजे भूगोल.".... १

बूधर -

"पृथ्वीची निगडीत आता सर्व ओवळाराचा सुत्रबद्ध व सुरंगा अभ्यास म्हणजे भूगोल.".... २

विदाल दीला छाई -

"भूपृष्ठाच्या स्वस्यामध्ये बदल घडवून आणाऱ्यारा क्रियाशिल घटक म्हणून मानवाचा अभ्यास करणारे शास्त्र म्हणजे भूगोल.".... ३

रिष्टोफेन -

"भूगोल म्हणजे भूपृष्ठाचा त्यावरील विविधतेनुसार केला अभ्यास.".... ४

एटीआर्ने १९५९ -

"पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरील बदलाचा ओवळाराचे असुक सुरंबद्ध व संयुक्तीक वर्णन करणारे शास्त्र.".... ५

स्करमन १९६३ -

"भूपृष्ठावरील ऊर्खिल मानवात व नैसर्जिक पर्यायिता यामधील अन्योन्य संबंधाचा अभ्यास".... ६

समू. योट्सू. १९४७ -

"भूपृष्ठावरील पिरीवध वैशिष्ट्याच्या क्षेत्रीय विवरणांचा
अभ्यास." ०००७

भूगोलाचे पर्याये पुने स्पृहम केवळ देशात, नद्या, डॉगर, झावरे इत्यादिंच्या
याद्या पाठ करणे सक्केप होते. या याद्या पाठ केल्या म्हणजे भूगोल शिक्का
आत अर्ध केला जाई, मनुष्य व त्याच्या भोवतीलयी पृथ्वीपृष्ठावरील परीस्थिती
यांच्या दरम्यानपे तंबंध या विष्यात अभ्यतले जातात.

सुमारे तीन चारशे वर्षांपूर्वी धार्ढ्रारी द्याविदी लोक नव नवे देशां
शांखण्यासाठी तफरी करीत. (या काळात घ्रेनेनियस व क्लुम्हेनियस या
तत्ववेत्यानी भौगोलिक गोटीलीयी तुरंबंद मांडणी करण्याचे पुयत्न केले.
इ.स. १६५० मध्ये Geographic Generalis हा ग्रंथ लिहिला. ००८

पुपासात भूशिर, जाणते यांचा अभ्यास करीत आणि तो
विद्यार्थ्यांला दिला जाई, पुढे या प्रवासामुळे इ॒ने देशाची जोऱ्ब जाली. व
देवाण घेवाण सुरु जाली हे झान शाख्यर्थत गेले. दृश्य वर्णापे महत्वाचे
वाढू लागले. म्हणून लोकवर्तीचे महत्वाची शाहर बन्हागली. पुढे जलमार्ग,
लोहमार्ग, हवाई मार्ग, इतर पालनांचा मार्ग यांचे हम्हत्व वाढले. पुढे
लोकांच्या गरजा वाढू लागल्या. त्यानुसार पिक्कानाने प्रगती वेळी व शोती
च्यवसाय तपमान, पर्जन्य, वारे इत्यादींच्या अंदाणानुसार शोती केली जावू
लागली प हे झान विद्यार्थ्यांना प्रार्थीमक शिक्षणातुन देण्यात येऊ लागले.
ज्यादा उत्पन्न काढण्याच्या खटपटी सुरु झाल्या निरीनिराळ्या देशातील
प्रांतातील मानवी जीवन ह्वामान यांचा अभ्यास करू लागले. यातुनच प्रगाशाची
मानवाचा थोडया वेळात संपर्क झाला त्यातुनच प्रगती तुरु जाली.

मुळे लहान झोतोत कीं, मोठी झसोत त्यांना झापल्या भोक्तालये भाग झापल्या गावाची भौगोलीक मार्गिती जाणून घेण्याचो इच्छा झतो. त्यांना केवळ मार्गितीप हवी झतो, झसो नसून ती निमित्तावताना त्यांना नवीन कौशल्याची शिकाप्याची इच्छा झतो.

५१. मोठन दत्तात्रय लावडे म्हणातात.

"भूगोल म्हणजे मानवाला इतान होत जाणारे झापल्या भोवतीये जग होय"....९
"भूगोल बैवज्ञ अलोच्यी इतात प्रदेशाचे पर्णनि करणारा राष्ट्रील नाही, तर पृथ्वी पृष्ठ॑ भागावरील प्रादेशीक इतानाची सुरुंगत रचना करणारे शास्त्र जनना"....१०

५२. रामणोऽपि गडकरी म्हणातात.

"भूगोल म्हणजे तंकाळ्या अभ्यास"....११

"भूगोल अभ्यासाची पार तत्वे" -

- (१) "दृश्य गोष्टी बाबत भौगोलीक घटना घडत झसल्याची जाणारीव" .
- (२) "भूगोल अभ्यासात भौगोलीक घटनेचे स्थान निश्चिपती."
- (३) "भौगोलीक घटनांच्या काऱ्णांची पिकित्सा होउ शक्ते."
- (४) "भूगोल शिकापताना तो प्रायोगिक शास्त्रांचा सनकालीन व्यपक्तारी" भाग झाहे. झासा भूमिकेने शिक्कपा पा....१२

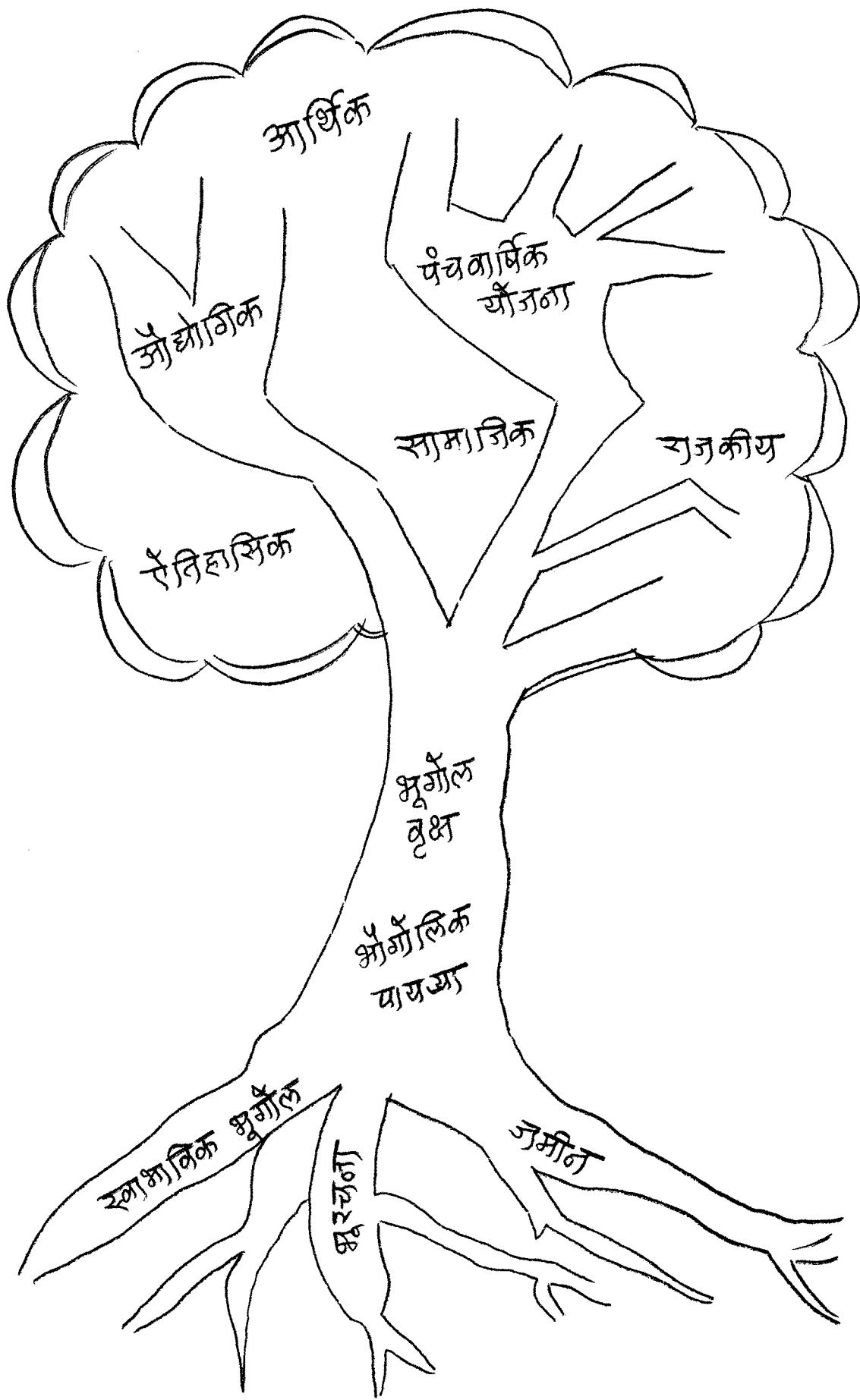
या नैतर्जीक पिभागाशांची लंबंध झलेल्या विवेषेत्तदी व पैशाचित्या विषयी अभ्यासकाला औपचारिक आपुलकी पाठ्याली. नैतर्जीक विभगातील लोकांना व अभ्यासकांना स्पतःच्या प्रगतीची छटपट करण्याशतकी पिंडद व जागृतीव निमित्त झाली. "हार्षतन म्हणातो भूगोलाचे अभ्यासक या नात्याने ज्ञापण

नैसर्गिक विभागाची वैशिष्ट्ये इत्तोषुन काढून ती समजावृत्त देखून त्याचे
पर्णनि केले पाऊऱ्ये.".... १३

आज २१ च्या शातकाचा विधार केला तर विष्णवाने बरीच
प्रगती केली जाहे. याचे ज्ञान शिक्षणातुन तुरु ज्ञाले. शिक्षण हे महत्वाचे
केंद्र बनते. पाश्चात्य शिक्षणाचे पृथोग आपल्याही देशात केले जातात.
१ अनेक शास्त्र यावर अभ्यास करतात. [या २१ च्या] शातकात शिक्षणाचा
प्रत्यार प्रगतीपद्यावर जाहे. की, अधोगतीवर जाहे. त्तो पहाता भाद्यमिक
शिक्षणाचा विधार केला जाता अध्ययन अध्यापनामध्ये कोणत्या सुधारणा
घडवून आणल्या पाऊऱ्येत हा प्रश्न संवाच्या पुढे आहे. शिक्षणाची प्रगती
जरी ज्ञाली असली तरी त्याचा विकारा ग्रामीण भागात कितपत ज्ञाला
याचे निरीक्षण व अध्यायनातील अडचणी अस्थायमानवील अज्ञानी कोणत्या
याचा विधार तंशांदेकात आला त्यातुनच संशांदेकाने तंशांदेवाराठी "उत्तर
तोलापूर ताळुवयातील माध्यमिक शास्त्रातील भूगोल अध्यापन पद्धतीया अभ्यास"
हा पिष्य निवडला उत्तर तोलापूर हा ग्रामीण भाग जाहे. त्याठिकाणी
माध्यमिक शास्त्रमध्ये अध्यापन करू यालेत, व त्यांना येणा-या जडचणाची कोण-
त्या त्यातुन तंशांदेकात कांदी सूचीत करता येईल का आता विधार करून
तंशांदेकाने वेरील पिष्य अभ्यासातील येला.

१५ च्या शातका नंतर भूगोलाचे स्वरूप च्यापक होत गेले. भूगोलामध्ये
विद्यिध विधारणाली निर्मण ज्ञाल्या तात्पुरत्या स्वरूपाचे कांदी वाढ
निर्मण जाले व त्यातुनच भूगोलाच्चा शाखा निर्मण ज्ञाल्या.

"फ्रेडिक रेट्सेन या जर्मन भूगोल शास्त्राने भूगोलाच्चा अभ्यासात
"मानव" हा केंद्र बिंदु मानला". फ्रान्समध्ये विदाल दी-लां-शास्त्र या भूगोल
शास्त्राने मानवी भूगोलाला स्थलं अस्तित्व प्राप्त करून फेले. १५ च्या

इतकाच्या अखेरीत फोईनांड रिश्तोफेन या वैक्ताच्या इतकातील झालेही
पैक व आलेही हेटनर या जर्मन भूगोल तळांनी प्राकृतिक भूगोलाला वैशिष्ठ-
पूर्ण स्वसम ठेवले. जेरिकन भूगर्भास्त्रांचा डब्ल्यू.सम. डेटिछ्वाने भूस्मशास्त्र
विवरित केले. १४

दुसऱ्या मध्याखण्डानंतर भूगोलाचा विकास विविध इतान शाखामध्ये
जाता, भूगोलातील प्रादोशाक्तोषी विधारतरणी मान्यता पावली. पृथेक
नैसर्गिक व सामाजिक इतास्त्रांची भूगोलाचे तंबंध प्रत्यापत झाले. भूगोलाच्या
इतर शास्त्रांची तंत्रज्ञन झट्टा शाखा निर्माण शाळ्या आर्थिक, राजकीय,
सामाजिक झट्टा समाजशास्त्रांची निगडीत शाखा तसेच, हवामान शास्त्र,
तागरशास्त्र, भूस्मशास्त्र गणाती-भूगोल या सारख्या नैसर्गिक इतास्त्रांची
निगडीत शाखांची वाढ झाली.

"भूगोलामध्ये १) स्थल, २) स्थलकृति, ३) अवकाश,
४) नैसर्गिकपृथिविरण, ५) नितराचा मानवावरील परीणाम,
६) मानव व नैसर्ग, ७) मानव व पृथिवी, ८) मानव परीकृत्यती
विष्णान, ९) मानवी दृष्टीकोनातून पृथिवीवरील घटनांचे परस्पर तंबंध
भूगोलाच्या जेनेक इताणा निर्माण झाल्या. "भूगोल वृक्ष जॉर्ज फिलीप
कंपनीने पुस्तिकृद घेलेल्या "दी ट्री-आंचंग जॉफ विजॉग्राफी" यापुस्तकात भूगोल
विषयाची व्याख्या देतोना भूगोलास वृक्षांची उपग्रह ठेवली आहे."

या भूगोलव्याख्याची मुळे कौतिक भूगोलातील जीभिनीत झोलवर गेलेली
असून त्यात हवामानाच्या झन्याताने जीवनरस मिळतो. या भूगोलव्याख्या
फाँड्या मानवी जीवनातील कोणत्याही झाडाची उत्तम वाढ होण्यासाठी
त्याची मुळे पांगल्या तंपन्न जीभिनीत झोलवर झालीत. त्याच्या फाँड्या
झोमदार झतोच्यात, वृक्षांची वाढ उत्कृष्ट रीतीने होण्यासाठी त्यात भरपूर
उष्णाता व पाळ्या मिळाविषयास पाठीले. भूगोलसमी वृक्षाचा झन्यात करून

पिंडात्यांना उत्कृष्ट त्रेय मिहवटक्यापे अलेल तर त्यांना जमीन म्हणजे स्वाभारीवक भूगोल, भूरभ्ना व माती यांचा अभ्यास पांगला करावयास पाठीव्हो. त्याच्युमाणे हवामानापा (हज्जाता व पाळा) यांचाही काळीपूर्वक अभ्यास करावयास पाठीव्हे त्याच प्रमाणे आर्थिक व धार्मिक या विभागातील प्रगती, इतनपांदील पौष्टक झशाची उरणारी असली पाठीव्हो.

१०२ संशोधनाचे शारीरिक -

संशोधकाने संशोधनास "उत्तर सोलापूर तोलुक्यातील माध्यमिक शात्तामधील भूगोल अध्यापन पद्धतीचा टीकात्मक अभ्यास हा आहे".

संशोधन म्हणजे स्खाधा पिंडात्याचा टीकात्मक दिपेचनाबद्दारे जाधार देत विश्लेषा निषंध म्हणजे पुंख दोये.

Research या इंग्रजी शब्दाता संशोधन हा प्रतिशब्द वापरात आतो. वे ब्रस्टर्स्या शब्दकोशात (Webster's New World Dictionary) **Research** (संशोधन) या शब्दाचा अर्थ पुढील प्रमाणे दिलेला आहे.

"संशोधन म्हणजे शानाच्या स्खाधा शाखेत नवीन तळ्ये फिंका तत्वे शाश्वत्यासाठी फिंकवा युनी तळ्ये फिंकवा तत्वे तपासण्याताठी काळीपूर्वक, पद्धतशीर व नेटाने घेलेला अभ्यास होय".... १५

ही च्याढ्या नैतार्जिक शास्त्रातील लेय सामाजिक शास्त्रातील संशोधनाता जागू पठते, संशोधनात तळ्यांपा व तत्वांचा दोहोऱ्या निषंध देतो. "संशोधनाचा उद्देश्य युनी तळ्ये व तत्वे लपासून पाढणे हा आतो."

त्याच प्रमाणे संशोधन ही काळीपूर्वक, पद्धतशीर व नेटाने कराप्याची शिक्षा आहे. अनेक समाजशास्त्रांमधीलांनी सामाजिक संशोधनाची व्याख्या करण्याचा प्रयत्न केला आहे. "सामाजिक शास्त्रांच्या शब्दकोशात स्लोगनर व स्टीफन्सन यांनी पुढील व्याख्या दिल्या आहेत."^५

"सिद्धांत निर्मितीताठी किंवा च्यवटारात उपयोग करण्यासाठी, इनाची क्षा वाढीव्याप्ती त्यात सुधारणा करण्यासाठी त्याची प्रचीती पाहाण्यासाठी रामान्तीकरण करण्यासाठी घटूयी, संख्यनांची प्रतीकांची हातावणी म्हणजे संशोधन होय." १६

संख्यना व प्रतीके यांचा उपयोग करून समाजशास्त्र कांदी सामान्य नियम मांडण्याचा प्रयत्न करतो. तेचे आपण जमा क्लेल्या तथ्यांच्या निवावर प्रस्थापित सिद्धांत तो तपातून पाहतो, नवीन सिद्धांत सुपोषितो. आपण जमा क्लेल्या तामुऱीच्या व सिद्धांताव्हारे मानवी समस्या तोडीव्याप्ती प्रयत्न तो करतो. या व्याख्येत सामाजिक शास्त्रांत महत्वाचे झेत्र तथ्यांवरून त्याचा उलेख अप्रत्यक्षरी तोने आला आहे. छाली दिलेल्या तौ. पी.टी. यंग यांनी क्लेल्या सामाजिक संशोधनाच्या व्याख्येत सामाजिक संशोधनाचे स्पृह सम व डीक्डृष्टे अधिक स्पृह शालेली आहेत.

"रामाजनीवनाबाबूषतची नवी तप्ये शोधण्यासाठी किंवा युनी तपासण्यासाठी त्यातील फ्रम, संबंध कार्यकारणभाव त्यातंबंधीचे लिङ्गदांत शोधण्यासाठी किंवा तपासण्यासाठी शास्त्राचीय पद्धतीने क्लेला अभ्यास म्हणजे संशोधन होय." १७

माध्यमिक शाळा म्हणजे ज्यांचा क्लेला विद्यार्थ्यांना त्यांच्या विकासावर अवस्थेत उपयोगी पडेल असे शिक्षण दिले जाते. अशी शाळा माध्यमिक शाळा म्हणजे ५ वी ते १० वी पर्यंतच्या विद्यार्थ्यांना अध्यापन क्लेले जाते. अशी शाळा १८

पिंडाध्यौना इत्तमेष्टये प्राथीमिक, माध्यमिक, उच्चमाध्यमिक आर्णा उच्चशिक्षण देखे जाते त्यांना अध्यापन म्हणातात.

या शीर्षकाचा देतू झाला कों, भूगोल अध्यापन इतिहासील व ग्रामीण भागातील माध्यमिक इत्तमेष्टये देखे जाते, परंतु अध्यापन कोणात्या प्रकारे देखे जाते व त्याच्या पद्धती कोणात्या त्या पद्धती आम्लात आणल्या जातात का ? भूगोल पिंडाबद्दल रुपी आहे का ? स्थीर असेल तर त्याचा परिणाम अध्यापनासाठी देला जातो का ? भूगोलापै इतिहासिक तात्त्विक भूगोलाची छोटी याचा अंतर्भव देला जातो का ? भूगोल पिंडामुळे होणारे फायदे कोणाते ? पूर्वीपा भूगोल व आणचा भूगोल या मधील फरक.

भूगोलाच्या व्याख्या -

"द-या, खो-या, समुद्र, इत्यादिंपा पृथक्कीवरील हप्तमान वनस्पती आणि संकंदर मानवी जीवन यावर होणारा परिणाम म्हणजे भूगोल होय."...१९

"भूपृष्ठावरील स्थलाचे निर्देश व परस्पर तंबंध यांचा अस्यात म्हणजे भूगोल.".... २०

"त्रिलो"-

"पृथक्कीच्या अवकाशातील राषेद वित्तीला झऱ्यास करणारी तीमी गणिताची शाखा म्हणजे भूगोल." २१

"द्वेरोन्यम"-

"पृथ्वीवरील आधिकाराच्या वितरणाचा परस्पर संबंधाचा अभ्यास मुद्दाजे भूगोल." २२

"पृथ्वी विषयीचे शास्त्र नहणजे भूगोल" कार्ल रिटर २३

"पृथ्वीवरील प्राक्षेत्रीक भैननता व परस्पर संबंधाचा अभ्यास करणारे शास्त्र मुद्दाजे भूगोल." २४
(क्रिटीश पीरीशाईट मंडळ १९५०)

"भूगोल हे पृथ्वीचा पृष्ठभाग, आकार भूस्मे, राष्ट्रकीय विभाग, घणामान, उत्पादने लोकसंघाचा इ. विषयीचे शास्त्र आहे." २५
(ओस्फर्ड डिक्कनरीमध्ये)

"सभोवतालच्या पौरीस्थीतीतेने वेळेला मानव दाय तर्द शालेय भूगोल इंडिया तील पाठ्यपुस्तक आहे." ... २६

"पृथ्वीपृष्ठभागावरील तांड़कृतिक आौट भौतिक घटनामुळे प्रत्येक नैतीर्णीक रेखागास तपतंत्र व्यवस्थांमध्ये प्राप्त होते. या तांड़कृतिक व भौतिक घटनांच्या दरम्यान मानवाच्या कृषीने महत्वाचे संबंध प्रस्थापित झालेले आहेत. त्यातील संदर्भाचा वेदक अभ्यास करणे हे भूगोलाचे काम आहे." २७

"तृष्णीतील भौतिक, निर्जीव घटक व तत्त्वे आौट लजीव घटकांची प्रौढीया यांच्यातील परस्पर संबंधाचे शास्त्र मुद्दाजे भूगोल होय." ... २८

१९०८ च्या जातरराष्ट्रीय भूगोल पौरषदेतील भूगोलाच्या व्याख्येपा जंश्वर आशय असा -

✓ भूपृष्ठ हे मानवाचे प्राणीतस्थान गृहीत धरून भूपृष्ठाच्या व मानवाच्या धनिष्ठ संबंधाचा अभ्यास म्हणजे भूगोल होय." २९

स्वाधा तातुक्याच्या आर जेलह्यापा इतीतात भूगोल "लोखल स्टडीज"च्या कृष्टीकोनातून शिक्कवाचयाचा झेळ तर त्या पिभागाचा स्थानिक भूगोल करोडीने शिक्कवाचा लागेल, भूगोल त्यार नसतो त्यात लातत्याने बदल होत असतात. उदा. स्वाधा भू-पिभागातील दर्जा-वर्गांची ताथने हा भाग घेऊ दी दर्जा वर्गाची ताथने स्थावा उरावीक काळमयदित आणि धार्डी प्रवाशांच्या लफरीचून नव्हनवीन भू-प्रदेशाची मार्गीहती अपलब्ध झाली. अलेक्झॉइंडरच्या स्था-यामुळे भारत व उ.आर्फिकेसंबंधी इतात भर पडली १४ च्या इतरफात अरबांनी आर्फिकेप्या प.ैफना-याची व मादागास्कर बेटाची मार्गीहती मैम्बीफ्ली. मारकोपोलोच्या तफरीनेनी आशिया खंड झान झाले तर १५ च्या इतरफांनतर अमेरिका, ऑस्ट्रोलिया मध्ये आर्फिका व यूप प्रदेशाचा इतीध लागला. हा काळ नवीन भूप्रदेशाचे कृनि करण्यापा होता, परिणामी भूगोलाचे स्पस्म वर्णनात्मक झाले. नं पे झांगामुळे पृथ्वी विषयीच्या मार्गीहती भर पडत गेली, भूगोलामध्ये भूपृष्ठावरील पिभीन्न घटकांच्या वितरणाचा अभ्यासका क्ला जाऊ लागला व भूगोलाला पितरणात्मक स्पस्म प्राप्त झाले.

शास्त्रीय स्पस्म -

"प्रौद्योग भूगोल ते कार्ल और्टरने पृथ्वी विषयीचे शास्त्र म्हणाऱे भूगोल ज्ञे प्रातिपादन केले." शास्त्रीय दिवास्तरणीतील प्रगतीमुळे भू-पृष्ठावरील निरीनिराक्ष्या घटनांप्या मागया कार्यकारणाभाव झांग्याची प्रवृत्ती भूगोलाच्या अभ्यासकात निमिण झाली. त्यामध्यूनच भूगोलाता शास्त्रीय स्पस्म प्राप्त झाले. ... ३०

१९०० च्या शातकात शिक्षण मागारीले होते. ७ लंबान माणात-
ले होते. परंतु जाज (२१)च्या शातकात विकानाने कूपच प्रगती केली जाई.
शास्त्रानुसार इतर जनेम पैपच प्रयोगशील बनवे आहेत. खोलीच्या पार
मिंतीच्या बाहेर विकायना नेजे फ्रीडनपददत्तनुसार भूगोल विकायला
जातो. ३१

लंबाओक्ताचा ठैपच भूगोल जध्यापनातील शुटी व्हाडा व कोणात्या
आहेत, त्यामधून कोणात्या सुधारणा करता घेतील याचे ठैपवेस मिणून
शादरी माध्यमिक व ग्रामीण माध्यमिक शातक वा मधील जध्यापन कसे
पालते या विषयातुन निंद्र नित घेते.

पृथ्वीपृष्ठभाग वनस्पती प्राणी मानवी जीवन यात तातत्याने
नैतर्गिकीरत्या ठेंपा मानवी प्रयत्नाची बदल होत ज्ञाल्याने त्या तर्फ
बदलाचा अभ्यास मानवी जीवनाचा प्रगतीच्या दृष्टीने महत्याचा आहे.

शालेय छेत्रात विकायना भाषा शास्त्रे, इतिहास, गणित,
ख्ला वा विषयाच्या जोडीने भूगोलांची शिकायीव्हाडा जातो. मानवी मन
(प्रगती) करण्यातातील झोण झोण्याची लोट्या (जोकांची) पिढी ऊऱ्याची तुणाणा व
रुबुद्ध नागीरफांची पिढी ऊऱ्याची तुणाणव सुबुद्ध पिढी बनीपण्यातातील
त्यांच्यावर शालेय जीवनात विविध तंसकार घटावले जात आतात.
विकायीच्या आवडीनिपडोनुसार त्यात कांडी अभ्यास विषय शिक्षणाने
निवडावयाचे आतात. हे खरे ज्ञाते तरी मानवी जीवनाशी संपूर्णपिणे
संबंधीत ज्ञानाता कूगोल विषय विकायीनी अभ्यासणे फार मध्यातपि आहे.
मानवी संस्कृतीची वाट्याल भूगोलाच्या अभ्यासाने स्पष्टपणे, व मानवी
प्रगतीचा रोख हो समजू शिकतो. मानवी जीवन सक प्रकारे भूगोलमध्य ज्ञाल्याने
या जीवनाची स्पष्ट जीव्य दोष्यातातील भूगोल विषयावा तरील अभ्यास
जावश्यक ठरतो.

भूगोल प्रिष्ठय इतर सर्व विषयाशील मोहदा प्रमाणात
तंबंधीत ज्ञातो त्यामुके त्या त्या प्रिष्ठयापा अभ्यात साक्षयाने होण्यासाठी
भूगोलापा अभ्यात महाराष्ट्रात उरतो. या चिकाणी ज्ञात सक गैरसमण
निमणि होण्याची भीती आहे. तो ए फौं, भूगोल प्रिष्ठय अनेक अपृथिव्यापां
जोधी आहे फौं, काय ? भूगोल प्रिष्ठय ए जोधी नसुन ती अभ्यातापा
स्वतंत्र स्वयंपूर्ण इतरा आहे. तरच्या ऊरणीयाठी अनेक प्रिष्ठयापा
अभ्यात ज्ञाकारक आहे, परंतु त्या तवच्या बेरणेपेका भूगोल प्रिष्ठय निराका
असतो. उदा. वैतर्णेक वनस्पती आणि बागायती प्रीक, कोणीही प्रिष्ठक
कोणत्या (जीमीन त) कोणत्या हृषाकानात कैरे गोष्टींचा दृश्याबैक करू
वरू या प्रिविध इतरांतील तारी प्रिकित्ता सकू वेली, तर जापोआप
बागायती प्रिकांचा तर्फ कार्यभाग सिद्ध ठोज इतरात नाही. प्रिविध
इतरांचा तंयाण्णातून निराळे भूगोलकात्र जापणात बागायती प्रिकांची
संपूर्ण समजूत करू देवू इतरात. प्रिष्ठय इतरांच्या मूळभूत तत्पात्रा
तनजुतीपेका त्यापे ऊयोजन भूगोलांचा प्रिष्ठयात अपेक्षीत आहे.

भूगोल ए प्रिष्ठय(वालच्या) कर्नाता सवतींचा व (वरच्या) कर्नाता
पैकील्यत झारा रितीने प्रिम्मेका जातो.

भूगोल प्रिष्ठयापा असूत सांस्कृतिक दृष्टियाही फार महाराष्ट्रापा आहे.
संस्कृती तुट्सुटीत व्याख्या "पूर्व प्रिष्ठयाचे लंघित झान." ... ३२

अशी करता येते. आदिमानवापातून आजच्या मानवापर्यंत ज्ञात
मानवी इतरीरापा चिकास होत आला आहे. त्याच प्रमाणे मानवी जीवना-
च्या प्रिविधदालनातही भरपूर प्रगती झालेली आहे. या सर्व पूर्वतंत्रियतांचा
ऊयोग करू घेणे ज्ञावश्यक आहे. आदिमानवाने शुतमुखात जमीन हाताने
उक्त मुऱीने धान्य बो पेरले. आणि पीछ्ये प्रिष्ठक वाढले.

परंतु आज त्रिंशनामुळे सर्व क्रान्त्या साहारयाने केले जाते. कोणत्या भूप्रदेशात कोणत्या रितीने पाणीसाठा केला जलतां मानवी जीवन समृद्ध करता येते. या विषयीया भूतकाळातील भूगोल झानाचा विचार ईश्वरीपलाच पाठीहैं. त्याचा फायदा नव्या धरणा योजना आवृत्ताना निःसंशय होवू शक्तो. कच्चा माल कोठे निर्माण होतो व त्यावर पालणारे कारखाने कोठे जलापेत हे भूगोलाच्याव्दारे समज्ञु शक्तो. आंतरराष्ट्रीय स्नेहांबंध वाढतो. प्रवास करण्यासाठी निरीश्चित ठिकाण समजते. त्यामानाचा अंदाज समजतो. इत्यादी गोष्टीं भूगोलामुळे समज्ञु शक्तात, म्हणून या विषयात महत्व प्राप्त झाले आहे. भूगोल झानामुळे निरनिराच्या देशातील नागीरक नित्योपयोगी व्यवहारात वापरल्या जाणा-या वस्त्रमुळे खुपच नव्या आलेले आहेत. ज्यातील सर्व देश परस्परावर अवलंबून आहेत. स्थानिक भूगोल म्हणजे इंग्रजीत ज्यात "होम जिझॉग्रफी" किंवा लोकल "फिझॉग्रफी" म्हणतात.... ३३

ज्या ठिकाणी विधार्थी राघतो त्या ठिकाणाचा जास्तीत जास्त भूगोल त्यात समजला पाऊंजे.

भूगोल शिक्षणाचे दोन पुकार आहेत -

- (१) "प्रत्येक अनुभवाचा पुकार."
- (२) "परीक्षा पद्धतीने भूगोल.".... ३४

या अभ्यासासाठी पाठ्यपुस्तक, संदर्भसाठीहत्य, फिल्म, फोटो, फिल्म अशा दूरदृश्याच्या साधनाचा उपयोग करण्याची जरूरी असते. स्थानिक भूगोलाच्या अभ्यासासाठी विधार्थी संतः निरीक्षण करतो, तो स्पृहः

अभ्यासाच्या वस्तुपाशांची जातो, तो हातावतो, तिच्याचिंहाची प्रत्यक्ष नोंद करण्यातारेहे असेल त्याची नोंद करतो सधावा वैकी प्रयोग कला कांही फ्रिकाव्याचे असेल तर तेही काम तो प्रत्यक्ष अनुभवानेच फ्रिकात आतो. भूगोलाच्या अभ्यासामध्ये स्थान माधातम्य फार महत्वाचे आहे. निरनिराक्ष्या भागातील शैतकरी जीवन कसे असू शाकरो ते भौगोलीक अनुभवानुसार ठराविता घेते.

भौवतालच्या परीरीस्थर्तीची विव्याधर्याची एकदा चौंगली समचूत पटली झीं, त्यास इतर देशाचा विषयीच्या क्रपना झार भाऊहिती समचू शकते. स्थानिक भूगोलाच्या अभ्यासाचे क्षेत्र म्हणजे सक प्रकारची विव्याल प्रयोग शाळा आहे, जेवी क्रपना सका लेखकाने दिली आहे. ती जरा खोलवर तपासण्यातांती आहे. "विव्याधर्याच्या आतपासाच्या छेत्रातील भौगोलीक घटनांपा अभ्यास त्यास स्थानिक भूगोलाचा अभ्यास असे सर्विकाधारणा म्हणता येईल." उदा. कांही ठिकाणाची कडक थंडी, अडे बोडे डॉगर, सोलापूर, विजापूर भागातील लांबफांब पतरलेली मैदाने, ग्रामीण भागातील माध्यमिक व प्राथमिक विव्याधर्याच्या जीवनात (जमो) यात्रांच्या माध्यमातून स्थानिक भूगोलाचा दृष्ट अभ्यास करण्याची तोय अणुन तरी उपलब्ध आहे.

"हवामान, लोकसंख्या, इत्यादी संदर्भाति नियमांचे सर्विकाधारणीकरण घेणे जाऊ लागले. १९१४ ते १९१८ या महायुद्धाच्या काळात भौगोलीक ज्ञानाचा उपयोग लषकरी करण्यातांती करण्यात आला. १९५० नंतर भूगोलातील विशिष्ट शाखाच्या सखोल अभ्यासाला पालना मिळाली. भूगोलातील संख्यात्मक दृष्टीकोण टाच काळात पाणीस लागला." ३५

१०४ प्रस्तूत संशोधनाची उद्दिष्टे -

संशोधनाची उद्दिष्टे खालील प्रमाणे आहेत.

- १) माध्यमिक शाळेतील भूगोल अध्यापनाच्या पद्धती व अध्यापन तंत्रापा

अभ्यास करणे.

- २) ग्रामीण माध्यमिक शास्त्राच्ये उपलब्ध असलेल्या भूगोल अध्यापनाच्या पौष्टिक तुविधांचा अभ्यास करणे.
- ३) भूगोल विषय इंशाल्काच्या व्याक्तायीक (त्यारीपा) अभ्यास करणे.
- ४) भूगोल अध्यापनामध्ये सुधारणा होण्यातीली कांठी उपाय सुर्खीचणे.

भूगोल हा विषय समस्यापृथक व लामाजातील जीवनाशी निगडीत आहे, आते सिद्ध काळ्याने उपयोजन ह्या उद्दिद्दिटावर भर देण्यात येऊ लागला. तसेच भूगोल विषयाचे प्रिंसिप्स खंड स्पस्म लक्षात घेता नकाशा वाचू कौरे कौशल्यावर भर देणे ब्रूमपात्र झाले. हे कौशल्य विद्यार्थ्यांनी आत्मसात करावे म्हणून त्यापुढाणे अभ्यासक्रमात व मूल्यमापनात देखील त्यावर भर देण्यात आला.

राष्ट्रीय शौष्ठीणक धोरणात विष्णोष्टः राष्ट्रीय स्फात्मतेच्या संदर्भात भूगोल विषयाचे फार महारप्य आहे. राष्ट्रीय प्रकल्प हे संपूर्ण राष्ट्राचे आहेत. स्खाधा प्रांताचे नाहीत. ही जाणा महतवाची आहे. (पाठ्यपुस्तकात नुकाशे त्यार करताना विष्णोष्टः वितरण दाखीवणारे नकाशे राज्यनिर्णय करण्यापेक्षा भौगोलीक उटक व प्रदेश दाखीवणारे त्यार केल्यास ते अधिक योग्य दोईल. मध्यप्रदेशाचा भूगोल किंवा महाराष्ट्राचा भूगोल आे म्हणण्यापेक्षा चंबळ खो-यातील लोकवर्ती किंवा दादर नेशीच्या खो-यातील खोनंज संपत्ती किंवा गोदावरी खो-यातील पीक पद्धती या प्रकारची शारीर्धक जांतर राज्य सामंजस्याच्या व राष्ट्रीय स्फात्मतेच्या दृष्टीने अधिक योग्य व भौगोलीक सहसंबंधाचे आव्हान होण्याच्या दृष्टीने अधिक उपयोगी होईल.)

संशोधकाने निवडलेल्या विषयानुसार ग्रामीण भागातील शास्त्र व इच्छारी भागातील शास्त्र यातील अध्यापनातील भेद स्पष्ट होतो.

त्याचप्रमाणे ग्रामीण भागात भूगोल इकाईयास येणा-या अडचणी
याचा ही अभ्यास यामध्ये विषयारात घेता येतो.

ग्रामीण भागामध्ये भूगोल विषयाच्या ज्ञेक शिक्षा क्रुटी अनुभवास
मिळात. (इतो विषयक तुलना ग्रामीण भागात अध्यापनात पटवून
सांगता येते व ते विषयाच्यास लवकर समजते.)

१०५ संशोधन विषयाची व्याप्ती व मर्यादा -

भूगोल हा विषय स्थिर नव्हून गोत्मान आहे. ही सर्वात महत्वाची
गोष्ट आहे. पृथक्कीपृथक्काग आणि पृथक्कोचा अंतरभाग स्थिर नाहीत. त्यात
सातत्याने बदल घडून येते असतोत.

पृथक्की पृथक्कभाग वनस्पती प्राणी, मानवी जीवन यात सातत्याने नैतर्गिक-
रित्या किंवा मानवी प्रयत्नानी बदल होत असल्याने त्या सर्व बद्धाचा अभ्यास
मानवी जीवनात व शालेय क्षेत्रात या विषयाचे महत्व अतुलनीय आहे.

मानवी संस्कृतिची वाटाचा भूगोलाच्या अभ्यासाने स्पष्ट होते व
मानवी प्रगतीचा रोखद्दी समाप्त झाकतो. मानवी जीवन सक प्रकारे भूगोलमध्ये
असल्याने या जीवनाची स्पष्ट झोऱ्या दोण्यासाठी भूगोल विषयाचा सखोल
अभ्यास आवश्यक ठरतो.

{ अभ्यासकापाच भूगोल अध्यापनातील ज्या क्रुटी आहेत, त्यापै
निरीक्षण करून व त्यात ठोकत ग्रामीण भागातील शाळा घेतल्या
आहेत ५ वी ते ७ वी वाच्या भूगोल अध्यापकाचे निरीक्षण यामध्ये केले आहे.

भूगोल म्हणजे निर्ती जाणा मानव दांच्या एकमेकावर दोणा-या

पौरणामाचे कृनि होय. ... ३६

आणि तो पौरणाम जाणून घेण्याचे मृष्टणजे भूगोलाच्या अध्यायनाची प्रमुख बाब मृष्टणजे मानवी जीवन आधिक यशास्वी जाणित सफल करणे हे होय.

पृथ्वीच्या जन्मापासून लाखो क्षणांचा काळ लोटला आहे. या काळात पृथ्वीवर अनेक घडामोडी होऊन मोठी तिथतंत्रे झाली आहेत. आज आपांत स्फोटीविशाष्ठ परिस्थितीपर्यंत येऊ पोटोच्लौ आहेत, या तिथतंत्राची माहिती मिळविणे व त्याचा कारणाची मीमांसाकळ तेज्ज्ञान करून घेणे मृष्टणजे अधुनिक कल्पनेप्रमाणे भूगोलाचे अध्ययन करणे होय.... ३७

भूगोल हा पिष्य फारव अफाट झून त्यात ज्यापा तमावेशा होत नाही, आणि ज्ञात कांटीच नाही, की काय ? आसे वाटू लागल्ले. अस्ता या व्यापक विष्याचे स्वत्म नीट पर्याकरिता यात तमावेशा होणा-या किंवा याच्यासी निकट संबंध झाणा-या कांटी शास्त्रांचा उल्लेक्ष केला आहे. उदा. उगोलशास्त्र, भूर्भुशास्त्र, उर्भुशास्त्र, समाजशास्त्र, विद्वान इत्यादी.

संशोधनाची मर्यादा ग्रामीण भागापुरतीच आहे. उत्तर सोलापूर तालुक्यातील १० माध्यमिक शास्त्र निष्ठल्या व त्या शास्त्रील भूगोल श्रीकृष्णकांना प्रश्नावली दिली व त्यातुन भूगोल अध्यापनाची माहिती संशोधीत केली. ग्रामीण भागातील भूगोल अध्यापकांना प्रश्नावली घ्दारे भूगोल विष्याचे प्रश्न ठेवारल त्याचे प्रकरण ४ मध्ये पृथ्वेकरण केले. भूगोल श्रीकृष्णांचे पाठ निरीक्षण केले, त्याचे प्रमाणे भूगोल त्वांच्या मुलाखती घेतल्या व त्या घ्दारे भूगोल विष्यातील कुटी अनुभवल्या या प्रकारे संशोधन

विषयाची मर्यादा ठरावली.

१०६ संशोधनाची पद्धती -

✓ तंशांचाने तंशांचन सर्व पद्धतीने केले आहे. यामध्ये प्रश्नावली, पाठीनरीक्षण, मुगळ तळांची मुलाखत, शाळांना भेटी याच्छारे मार्गिती गोळा केली व त्याचे अर्थानव्यवन व पृथःप्रकरण केले.

मार्क ज्ञान यांनी सर्वेक्षणाची व्याख्या पुढीतप्रमाणे केली आहे.

"सखाधा समाजाची रचना व त्या समाजाची जीक्षा या बाबत सामाजिक दृष्टीकोणाऱ्हातून आकडेवारी जमा करणे म्हणजे सर्वेक्षण होय." ... ३८

ई डब्बू बर्णन यांची व्याख्या.-

"सामाजिक प्रगतीसाड्ही रचनात्मक कार्यक्रम देण्याच्या हेतूने समाजाची परीक्षिती व त्याच्या गरणा यांचा इतास्त्राशुद्ध अभ्यास करणे म्हणजे सर्वेक्षण." ... ३९

मोजर याची व्याख्या -

"समाजाची मते त्यांची अभिवृत्ती (attitude) कार्य परीक्षिती व रचना या बाबत सामाजिक चिकित्सांत तपातण्यासाठी कार्य-कारणभाव पाहण्यासाठी किंवा इतात्त्वाच्या गरजेताठी आकडेवारी जमा करणे म्हणजे सर्वेक्षण होय." ... ४०

उदाहरणार्थ - सखादा औषधोगिक क्षाहतीत सखादा प्रीवीशिवट रोगाचा प्रादृश्यविश्लेषा अले तर तो का व्हाला तो किती गंभीर आहे, त्यापे निर्मूलन करे करता घेईल या उद्देश्याने त्या क्षाहतीपे खे सर्वेक्षण करता घेईल. सखादा जिल्ह्याचा आर्थिक विविधास घडकून आणाऱ्याचा अले तर त्या जिल्ह्याची लोकसंख्या रेधील व्याप्ताय तेथील नैतर्जिक लाधनसंपत्ती या बाबत त्या जिल्ह्यापे सर्वेक्षण करता घेईल. सखादा मोठ्या इत्तरात धार्मिक प्रश्नावरून भाषिक वादातून किंवा आर्थिक समस्येतून वारंवार दांती उळूमवत असतील असंतोष उमटत अले तर त्या इत्तरातील लोक धर्मनुसार, भाषेनुसार आर्थिक पातळीनुसार क्षेद्ये विष्वारो आहेत, त्यांच्या अडचणी काय आहेत, त्यांच्या गरजा काय आहेत, त्यांची मते काय आहेत, त्यांच्यातील वाळूत प्रश्न कोणते आहेत, हे समजून घेण्याच्या व त्यावर उपाय सुपोषण्याच्या उद्देश्याने त्या इत्तरापे सर्वेक्षण करता घेईल. त्याच प्रमाणे आर्थिकदृष्ट्या माणासलेल्या समाजात चुन्डेगारीपे प्रमाण आर्थिक असते झाटा प्रकारपासखादा सिद्धांत तपासण्याताठी सखादा इत्तरातील जोपडपटीपे सर्वेक्षण करता घेईल.

यावरू असे म्हणता घेईल की, सखादा ठिकाणाच्या सामाजिक समुदायाच्या सामाजिक, आर्थिक, राजकीय किंवा धार्मिक प्रश्नाबाबत त्या समाजाच्या रवनेबाबत त्यांच्याड्या गेव्यवसायात त्या समाजाची उन्नती होण्याच्या समतोल राखण्याच्या व त्यांच्या समस्या समजून घेवून त्यावर उपाय सूचिविण्याच्या तोच त्या समाजाबाबत सखादे गृहीत कृत्य तपासण्याच्या उद्देश्याने त्या समाजाची पहाणी करणे व आकडेवारी जमा करणे म्हणजे सामाजिक सर्वेक्षण होट्या वृष्टीने सर्वेक्षक पद्धती उपयुक्त जाहे, म्हणून प्रत्युत सांख्यनसाठी झायासकाने या पद्धतीपा अवलंबं घेणेला आहे.
सर्वेक्षाची जीझदृष्टे ॥

१) "समाजाच्या सखादा प्रीवीशिवट अंगासंबंधी आकडेवारी जमा करणे व

निष्कर्ष काढणे.

२) संखादा घटनेतील कार्यकारणभाव इतोधने व तपासणे.

३) संखादा सामाजिक स्थिरान्तर तपासणे त्यावर नवा प्रकाशाङ्का व निष्कर्ष काढणे." ... ४।

माध्यमिक इतांगेतील भूगोल अध्यापकांकडून ५ वी ते १० काच्चिया
अध्यापकांकडून भूगोलाचो प्रश्नावली भर्त्य घेतली. (व प्रत्येक शिक्षकांनी
अध्यापनातील झनुभव, पद्धती व क्रुटी यांचीमते मांडली. प्रत्येकाची मते
वेगवेगळी होती. अध्यापकांनी सर्वच प्रश्नांची उत्तर बरोबर दिली नाहीत
म्हणून अभ्यासाकाने भूगोल शिक्षकांचे पाठ व त्याच प्रकारे त्वांच्या मुलाखती
घेतल्या यामध्येही वेगवेगळी उत्तरे मिळाली.)

भूगोलाचा अध्यापक अध्यापन फरताना अध्यापनातील शास्त्रीय
 पद्धतीचा वापर करतो का ? भूगोल म्हणजे काय ? त्याची आजीची क्लपना
 बाबाक्षारी प्रगत झाली. भावीकाळातील भूगोलाचे स्पृह कोणत्या प्रकारे
 राहील, भूगोल विषय माध्यमिक इतांगेतील विद्यार्थ्यांना का शिक्षणाप्याचा
 या विषयाचे माध्यमिक इतांगेतील स्थान काय इत्याहीं मूलभूत प्रश्नाची चर्चा
 केल्यानंतर निरनिराव्याह्यत्तातील विद्यार्थ्यांच्या मानसिक पृतीनुसार
 त्यांना कोणता भाग क्सा, कोणी, कोठे, व केवळा शिक्षणाव्याप्ता याचा
 विषय आवश्यक ठरतो. त्यावेळी हा विषय शिक्षणाव्याप्ता महत्वाच्या
 पद्धती, साठीदत्य साधने या गोष्टींची नोंद चिनीकृतकर्मक करता येते.
 भूगोल हा विषय फक्त पुस्तकी राहीला नाही.

"कोणत्याही विषयाचा अभ्यासक्रम म्हणजे ताध्य नसून उढ़ावून
१११८८८ कृत्ये अभ्यासक्रम अनुसारात
 ताध्याचे सफूकांही विद्याष्ठ ईकौणिक तत्वावर आवला गेला पाऊऱ्ये."

१०७ भूगोल विषयाचे झंयासक्रमातील स्थान -

मानवीमन पृगळम करण्याताची आणि आजी छोटी पिढी झाचे सुणाण नागरिक बनार असल्यामुळे त्यांच्यावर प्रालेय शिवनात विविध संस्कार घटविले जात असतात. विष्णुर्धर्माच्या आवडीनुसार कांही विषय निवडण्याचे स्वतंत्र त्यांना दिले तरी जीवनाइ तंपूणिणे तंबंधीत असेला भूगोल विषय मात्र सर्वांना सवयीचा असणे आवश्यक आहे. प्राथीम क्षालेतील पाहल्या दोन वर्षांत तो सामान्य इनाच्या पोटात शिक्षितां जात असला तरी लहान मुलांच्या निरीक्षणा व चिकित्सा या चिमट्यातुन तो सुटत नाही. विष्णुर्धर्माच्या व्यानुसार भूगोल शिक्षिण्याच्या पददतीत बदल वेला जातो. व पाठ्य वस्तूमध्ये ही विष्णुर्धर्माच्या आवडी व गरजा यांच्या अनुनुसार बाढते बदल वेले जातात.

फेरुणीठही व्याख्या -

क्षालेतील इतर विषयाबरोबर भूगोलाचा समवाय फार मोठा आहे.

"भोवतालच्या जगातील राजकीय आणि सामाजिक परिस्थितीवज्यी क्षालेणपणे विषयार करण्याची कृपत भावी नागरिकांत निर्माण करण्याचे उद्दिष्ट बाब्युन महान जागीतक रंगनंवाच्या परिस्थितीची अपूक कल्पना करण्याचे शिक्षण देण्याचे फाम भूगोलाचे आहे." ... ४२

भावी नागरिकांना विष्णाल क्गाच्या रंगमंचाची अपूक कल्पना आण्यून देणे व त्यायोगे त्याच भोवतालच्या ज्ञातील राजकीय व सामाजिक प्रश्नांचा जिव्हाच्याने झंयास करण्यास मदत करणे हा भूगोलाचा क्षालेय विषयात अंतर्भूत करण्यातील सक महत्वाचा हेतु आहे. भूगोलामुळे मनुष्याला

पृथ्वीवरील आपले स्थान निश्चित करता येते. इतिहासात व्यक्ती महत्वाच्या तर भूगोलात स्थान महत्वाचे.

परदेशातील भूगोलाचा अभ्यास करताना विष्णुधर्मनि त्या देशात जरी प्रत्यक्ष जाता आणे नाही, तरी स्थानिक परिस्थितीच्या परिपथामुळे तिकडील परिस्थिती जाणता येते. त्यामुळे भूगोलाच्या अभ्यासात संक त-हेचा जिवंतपणा, खरेपणा निमणि होतो. इतागोहटींझाई झेक बाबतीत तुलनाकरता येऊ शकल्यामुळे भूत गोष्टींची व्याख्यानि कल्पना होवू शकते. उदा. आपल्या गावी दर वर्षी ५०० मि.मीटर पाऊल पडतो. हे विष्णुधर्मनि पाऊले झाते, तर येरापुंजी सारख्या ठिकाणी दरवर्षी १२०० मि.मि. पाऊल पडतो म्हणजे किती पाऊल पडतो. ते केवळ आकड्यानेच तो जाणूळाक्यार नाही. तर त्याची खरी कल्पना त्याला करता येईल आपल्या गावातील टेकडीच्या उंचीची त्याला कल्पना झेल तर माथेरान महाबळ्यवर यांच्या उंचीची त्याला केवळ शाब्दिक माहिती झाणार नाही, तर तुलनेने खरी कल्पना येईल.

शावेतील इतर विष्णुबरोबर भूगोलाचा समवाय -

भूगोलशास्त्र -

सूर्य, चंद्र, तारे, ग्रह, इत्यादीच्या संबंधीचे शास्त्र आहे. सूर्य म्हणजे सर्व संजीव सृष्टींचा आधारप होय. सूर्यपासून उष्णाता मिळण्याचे आणिबांत बंद झाल्यास मनुष्यादी प्राणी ज्यु इकतील काय ? मनुष्याला लागणारी पौरी मिळ शकतील काय ? चंद्र ही तेवढाच महत्वाचा आहे. भरती ओटोटी आपल्या जीवनक्रमाला काय कमी महत्वाची आहे ? आता

तर चंद्रावर वस्ती फळ पृथ्वीवरील दाट लोकवस्तींचा व जागेच्या उंपाईचा प्रश्न सोडीवण्याऱ्यी भाषा सुरु झाली.

भूगर्भशास्त्र -

त्यानंतर भूगर्भशास्त्र पृथ्वीच्या पोहात फोडे काय आहे, या विषयीचे हे शास्त्र आहे. भूगर्भात असणा-या पदार्थावर भूपृष्ठावरील खडक जमीन कौरेचा प्रकार अवलंबून आहे. आणि जमीनीवरील पिकांची लागवड अवलंबून आहे. जमीन पिकास योग्य झ्योग्य ठरवूनच पिंकाची लागवड केली जाते. रोखेल, लोखंड, दगडी फोज्या इ. खनिज पदार्थ फोडे सोपडतील ते समजण्याकरीता ही भूगर्भाचा जावश्य अस्यात ऐसा पाऊद्ये.

वनस्पतीशास्त्र -

पिकांच्या दूष्टीने वनस्पती शास्त्रापाई ह्यास केला पाऊद्ये. फारण अमुक प्रकारच्या वनस्पतींना अमुक प्रकारचे छ्वामान फिंका पाढ्या लागतो, हे तमज्ज्वलानंतरचे पिंफे ठेठ पिक फिंकू खाकतील ते मनुष्यापुणी ठरवू शकतो.

स्थापत्यशास्त्र -

स्तकीमो लोक बफाची घरे बाधितात, अरब्ब लोक तंबू हीच घरे मानलात. जपान मध्ये घराच्या भिंती लाभकाऱ्या फिंक्या जाह पुढ्याच्या करतात. तिंधमध्ये घराची घरे (अरती) नसुत तपाट असतात. कौरे गोष्टींची माडिती भूगोलच कल (देते) पनामा, तूसू वासारखे कालवे फिंक्या जाहान

सक्कर, भागुनानगल दासारधी भरणे स्थापत्यशास्त्राच्या विजयाची चिन्हे होत.

युद्ध शास्त्र -

युद्धशास्त्र खूणोलाच्या झानावाळून लंगडेच पडले. रुद्राचा सेनापतीला दृष्ट-या देशावर स्वारो करावयाची झोले तर द्वाण-वळाचे मार्ग लोकांचे धंडे त्याचा स्वाव वौरे गोष्टींची त्याला संपूर्ण माहिती झोले तरच तो आपल्या सैन्याच्या हालचाली योग्य त-हेने करा शायेल.

अर्धशास्त्र -

इतर देशात काऱ्यपिकते, आपल्याकडे काय पिकते, इतरत्र काय अ्योग-धंडे घालतात, आपल्याकडे काय घालतात वौरे गोष्टींचा विवार करून च निरीनिराळ्या झायात निर्यात मालावर कर आकारतात. हे सर्व खूणोलाच्दारेच प्राप्त होते.

पदार्थ फिळानशास्त्र -

वाफ, बीज, झट्टु, वैरे तंबंधी पदार्थ फिळानशास्त्र आणि रसायन-शास्त्र यामध्ये लागले या शांधासुळे आपल्या उपोगधंडावर व्यापारावर पाहतुकीच्या साधनावर प एकंदरोत आपल्या जीवनावर फिंती परिणाम झाला आहे, हे सर्वांत माहिती आहेच.

घ्वामानशास्त्र -

वायुभारमापक यंत्र, उष्णाता मापक यंत्र, पर्जन्यमापक यंत्र इत्यादिंपा

उपयोग ज्ञाण कौरे, वारे, व्यामान, यांचा अभ्यास हा भौगोलीक अभ्यासातील सर्व महत्वाचा भाग आहे.

गणितशास्त्र, प्राणिशास्त्र -

नकाई तथारकरणे, पृथ्वीवरील स्थानील अंतरे मोजणी अंदांशारेधांश पृथ्वीचा परीक्ष आणि व्यास यांची मोजदाद करणे इत्यादि किंतीतरी गोष्टी गणित शास्त्राच्या साध्याने कळू शकतात. तरेच शैतीला दूधदूमत्याला, लोकरी ताख्या उत्पन्नाला, वाढुर्कीला, अथवा जन्नाकरीत किंवा संशोधनाकरीता उपयुक्त प्राण्याचा पक्षांचा किंवा मानवी जीपनाचा उपद्रव केण्ठारे तर्फ जन्मरे, तसे ठोळ, इत्यादि प्राण्याचा अभ्यास हा भूगोलाचा भाग आहे, व तो समजण्यात प्राणीशास्त्राचे साहाय्यारय थोडेबहुत घ्यावे लागतेच.

समाजशास्त्र -

समाजशास्त्र म्हणजे मानवी प्राण्याचे वस्त्र, जन्न, घरे ऊगधंडे वैरे गोष्टीचे शास्त्र होय. नॉर्वे देशात लोगडीला योगद घमीन नसल्यामुळे व जपद्वय उथळ आणि प्रवाहांनी दुक्त असा समुद्र औल्यामुळे तेथील लोकांचा मुख्य ऊग मासे धरणे हा झाला आहे. डॉगराळ प्रदेशातील राणीमुळे गुरुखे व अफाण हे फार काटक असतात. स्तकीमो लोकांना त्यांच्यादेशातील किल्धण थंडीमुळे जनावरांच्या संबंधाकातड्याचे पोषाब झालावे लागतात. कौरे गोष्टी बळ्याकरीता नॉर्वे, नेपाळ, आफ्गानिस्तान, क्नाइ वैरे देशाच्या भूगोलाचा अभ्यास करने तेथील भौगोलीक परिस्थितीचे झान अवश्य करने घेतले पाऊंदे.

भूगोल हे स्वतंत्र शासन आहे -

वरील घिवेखावरमध्ये भूगोलाला स्वतंत्र अस्तित्व आहे, हे मान्य करावे लागेत.

१०८ विविध संशोधने - (विविध संशोधने यांची विविध संशोधने)

NAFAYAN SWAMI -

An Inquiry into the Teaching of Social
Studies in the school of Madurai and Allied problems
Thiagarajan College of Preceptors Madurai. 1960. 43

नारायण लक्ष्मी यांना १९५० कोटी भदुराई येथे जापले संशोधनापे कार्य केले. इत्तेजिते लाभार्थिक अध्यात्मातील समस्या व त्यांचे अध्यापन या संशोधन त्यांनी संशोधन केले. त्यांच्या संशोधनातील प्रमुख घटक म्हणून लाभार्थिक अध्यात्मातील, लाभार्थिक अध्यापन, आणि आदे.

भदुराई फिल्ड्सातील ३२१ वित्तीकर्ण व मुळाध्यापक यांच्या सहकाऱ्हिनु त्यांनी प्रश्नावली संप्रीत केली होती. या प्रश्नावलीतातील लाभार्थिक अध्यात्माच्या निरीक्षण, इत्तेजिते तंत्रज्ञानाची व मुळाध्यापकांनी यथा उत्तरापत्री केले पूर्ण, त्याच प्रगाणे भार्य १९५८ पात्रतात्या स्त्री-स्त्री-स्त्री-ती.

परीक्षेच्या उत्तरापत्री केले पूर्ण, त्याच प्रगाणे इत्तेजिते यांची संप्रीत करू त्यांनी या प्रश्नावलीता यथार्थी स्पष्टम केले होते.

लाभार्थिक लाभार्थिक अध्यात्माच्या बाबतीत प्रयोग इत्तेजिते अध्ययनाची सुविधा या दुर्मिळ स्पष्टमात दिल्ली येतात. जाणि कर्तुनिष्ठ ७

2) D' SOUZA -

The Regional Concept in the Teaching of Geography
with a Statistical Analysis from actual Teaching

(ph.D. Edu. Cal. U. 1971) 44

प्रो. डिसोजा यांनी १९७१ साली कलकत्ता प्रौद्योगिक अध्यापनातील प्रादेशिक तथा आर्थिक संस्थात्मक वौगोलिक ज्ञानापनाची ठंडोंत घटप्रे
मांडण्याचा प्रयत्न कामरुद्दा संसारोधनात घेणा.

तम्ही इच्छा हेच एक खूपोलाचा घटक झाई गांधा त्या संकरीत
वौगोलिक ज्ञानात पद्धतिरार, प्रादेशिक बाबतीत चांडण्याचा कर्तुनिष्ठ
क्षोटीतुल, त्यांनी तोकार केला.

बालर्क यांच्या कोळबोलील मानवीक व्होटीचा झोधार घेण्या
मुख्य नियोग द्विकांगा-वा आर्थिक इंग्रजी वाद्यमातील इतिहास
प्रियाच्या संकाति त्यांनी हा संसारोधनाचा भाग धातोयाला ठाई.
त्यांच्या कृष्टीकोनातुल सामुद्रीक ज्ञानापन हे प्रादेशिक पद्धतिकी
मुलात्मक कृष्ट्या पांढीले गेले झाई.

3) SRIVASTAVA N.P.-

Teaching Social Studies in Secondary School of
Uttar Pradesh.

(ph. D. Edu. Luck. 1969) 45

4) PATYAL. C. B. -

A Study of Readability in dices of Prescribed
 Geography Materials in Geography for std VIII and Its.
Effectivenst on Reading Comprehension.

(ph.D. Edu. SPU. 1977) 46

શ્રી. પરિયાલ યાંની મુગોળાચ્ચા અધ્યાત્માતીલ પાદન યા સંખ્યાતિ
 ઇ. ૮ વી મધ્યીલ વિષાધ્યાચ્ચા અધ્યાપનાતીલ પરિણામ કારક જારીએ
 જાઓલાટમાં જ્ઞાયાલાદ્વાર નર દિલેલો આછે. પુત્યેક રાચ્યાતીલ નેમલેલા
 અધ્યાત્મમાટીલ મુગોળાચ્ચા પુસ્તકાંદા, સાગ્રહ ક્રમ ત્વાતીલ વાચ્યીય ઝડપTA 9
 પાઠાંચ્યા બોબતીત ત્વાંની આપણે ગત ઘણતા ક્ષેત્રે આછે.

ત્વાંચ્યા સંશોધનાલું ત્વાંની ગત્યંત વાચ્યીય ઝે પાછુ નિષ્ફલે
 આણ જલદ ગતીને જોવલન કરણાંદ્યા આણ મંદગતીને વાચ્નાચ્ચા
 પુસ્તક કરણાચ્ચા વિષાધી કાચિયા ગાં ગુજરાદી ક્ષોટીચ્ચા સંઝ્ઞાતિ માંડલા.

ગુજરાય પ્રાચીનાંચ્યા રેફાણવાત્યાને નેમલેલા ૫ વી ૬ વી
 ૭ વી યા કાચિયા અધ્યાત્મમાટીલ નિરીક્ષણ ક્રમ ત્વાંનો તીન ક્ષોટીચ્ચા-
 ત્વાર ક્ષેત્રે હોત્યા યા ક્ષોટીલું વિષાધી ચા ૫૦ % પર્યત ક્રોલે
 અધ્યાપન ગૃહ્ણા ખસ કોષ્ટો હે ત્વાંના દિલું જાણે. ત્વાય પુમાણો ક્રાદ્ધરી
 જીક્ષાતીલ વિષાધીનિષ્યે મુલે હી થોડીશી જ્ઞાસ્ત આજ્ઞાન જરૂરીની જારીએ
 ગ્રામીણ જીવનાટીલ કુણી યા સુર્તીચ્ચા પેશા ચિફત્સલક દુટ્ટી જરૂરીયા ઝડપTA
 દિલું જાણ્યા. યાપુફારે યાંની સંશોધન કેણે જાણે.

5) PATEL. J.M. -

Preparing State Norms of for Delta Class Sta. VIII
 Lang. (Hindi) History and Geography.

(ph.D. Edu. Bombay 1977) 47

શ્રો. પટેલ યાંના ૧૯૭૭ સાલી સુંબર્દી વિષાધીના નવીન ક્ષોટીચ્ચા
 જાધારે ઝાઠવી કાચિયા મુગોળાચ્ચા અધ્યાપન યા વિષાધી આપણે સંશોધન
 લાદર કેણે આછે.

संक्षेप

- १) साधेत सारंग मुगोलाची मुलतत्वे
प्रकाशक : प्रा.ग. ई.वुंडोणकर,
युनिक प्रीच्छाकरिंग हाऊस, कोल्हापूर.
१९६६, साईक्स स्पर्सेशन, कोल्हापूर.
पृथमावृत्ती छून - १९७७.
पृष्ठ क्रमांक - ४.
- २) साधेत सारंग - मुगोलाची मुलतत्वे
प्रकाशक : प्रा.ग. ई.वुंडोणकर,
युनिक प्रीच्छाकरिंग हाऊस, कोल्हापूर.
१९६६, साईक्स स्पर्सेशन, कोल्हापूर.
पृथमावृत्ती छून १९७७.
पृष्ठ क्रमांक - ४
- ३) साधेत सारंग - मुगोलाची मुलतत्वे
प्रकाशक : प्रा.ग. ई.वुंडोणकर,
युनिक प्रीच्छाकरिंग हाऊस, कोल्हापूर.
१९६६, साईक्स स्पर्सेशन, कोल्हापूर.
पृथमावृत्ती छून १९७७
पृष्ठ क्रमांक - ४
- ४) साधेत सारंग - मुगोलाची मुलतत्वे
प्रकाशक : प्रा.ग. ई.वुंडोणकर,
युनिक प्रीच्छाकरिंग हाऊस, कोल्हापूर.
पृष्ठ १९६६, साईक्स स्पर्सेशन, कोल्हापूर.
पृथमावृत्ती छून १९७७
पृष्ठ क्रमांक - ४

- ५) लांबंत सारंग - भूगोलाची मुलतत्वे
प्रकाशाक : प्रा.ग.पिं.कुमोजकर,
युनिक परीक्षाकारिणंग दाखा, कोलहापूर.
१९६६, ताईपस स्पर्टेशन, कोलहापूर.
प्रथमावृत्ती घून १९७७
पृष्ठ १३८ - ५
- ६) लांबंत सारंग - भूगोलाची मुलतत्वे
प्रकाशाक : प्रा.ग.पिं.कुमोजकर,
युनिक परीक्षाकारिणंग दाखा, कोलहापूर.
१९६६, ताईपस स्पर्टेशन, कोलहापूर.
प्रथमावृत्ती घून १९७७
पृष्ठ १३८ - ५
- ७) ६ लांबंत सारंग - भूगोलाची मुलतत्वे
प्रकाशाक : प्रा.ग.पिं.कुमोजकर,
युनिक परीक्षाकारिणंग दाखा, कोलहापूर.
१९६६, ताईपस स्पर्टेशन, कोलहापूर.
प्रथमावृत्ती घून १९७७
पृष्ठ १३८ - ५
- ८) लांबंत सारंग - भूगोलाची मुलतत्वे
प्रकाशाक : प्रा.ग.पिं.कुमोजकर,
युनिक परीक्षाकारिणंग दाखा, कोलहापूर.
१९६६, ताईपस स्पर्टेशन, कोलहापूर.
प्रथमावृत्ती घून १९७७
पृष्ठ १३८ - २

- ९) प्रा.मोहन दत्तान्नय तावे. - भूगोल परिचय
 पुकारिका : सौ.पत्तेला इट्टाणीराव देशमुख,
 स्वाती प्रकाशन,
 १६,सनिम्ब हौसिंग सोसायटी,
 राजारामपूरी,कोल्हापूर.
 पुस्तकालय १९७७
 पृष्ठ ५० क्रमांक - १०
- १०) प्रा.मोहन दत्तान्नय तावे - भूगोल परिचय
 पुकारिका : सौ.पत्तेला इट्टाणी-
 राव देशमुख,
 स्वाती प्रकाशन,
 १६,सनिम्ब हौसिंग सोसायटी,
 राजारामपूरी,कोल्हापूर.
 पुस्तकालय १९७७
 पृष्ठ ५० क्रमांक - १०
- ११) अंशुभास्तु
 हॉ.भा.गो.बापट - भूगोल अध्ययन व अध्योपन
 दहीनत प्रकाशन
 तपश्चया, ३८१-७,
 इनियार पेठ, पुणे - ३०,
 जापूतजी पांडिली,
 नोठेंबर १९६६.
 पृष्ठ ५० क्रमांक - ८३

१२)	आच्छे बापट	-	भूगोत अध्ययन वे अध्यापन ०हीनस प्रकाशन १५८८८ ३८७, ९ २१निवार पेठ पुरो ३० आद्यती पुस्ति - ७९६६
१३)	कृष्ण कुमार इल्ले डॉ. डा. डा. बापट	-	पृष्ठ ३८० क्रमांक - ३६६ ६९ भूगोत अध्ययनव अध्यापन इल्ले प्रकाशन : कृष्ण कुमारी ब. च. ए. ०हीनस प्रकाशन लोडेंडे, फिर्स्ट एंड रजिस्टरेट, १५८८८ ३८७, ९ २१निवार पेठ, निलक लाला, पुणे - ३० आद्यती पुस्ति ७९६६ पृष्ठ ३८० क्रमांक - १०४
१४)	सावंत सारंग	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ ३८० क्रमांक - ३
१५)	ग. रोष. कुमोदिकर	-	संशोधन पद्धती व संख्याशास्त्र प्रकाशक : मोरेश्वर पट्टेजोणा फैब्रिनी, महाराष्ट्र रोड, कोलठापूर.
१६)	ग. रोष. कुमोदिकर	-	संशोधन पद्धती व संख्याशास्त्र प्रकाशक : मोरेश्वर पट्टेजोणा फैब्रिनी, महाराष्ट्र रोड, कोलठापूर. पृष्ठ ३८० क्रमांक - १९

१७)	ग. विष्णुमोहनराज	-	संशोधन पद्धती व संवयाशास्त्र पुकाराक : मोरेश्वर फैके जागिंग क्षेत्री महाराष्ट्र रोड, कोल्हापूर. पृष्ठ ३४० क्रमांक - २१
१८)	महाराष्ट्र शास्त्र (शिल्पा व सेवायोजन विभाग)	-	माध्यमिक शास्त्र संस्कृता आयुती १९८६ पृष्ठ ३४० क्रमांक - १
१९)	प्रा.ना.विष्णुपाटणाराज	-	भूगोलाचे अध्यापन पुकाराक : श्रीमती कमलाबाई भिडे, मालक, मॉर्हन छुक्केपो, बांधीराम रस्ता, पुणे, आठवीं आयुती - १९९८ पृष्ठ ३४० क्रमांक - ४४
२०)	तावंत सारंग	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ ३४० क्रमांक - ३
२१)	तावंत सारंग	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ ३४० क्रमांक - ३
२२)	तावंत सारंग	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ ३४० क्रमांक - ३
२३)	तावंत सारंग	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ ३४० क्रमांक - ४
२४)	तावंत सारंग	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ ३४० क्रमांक - ४
२५)	तावंत सारंग	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ ३४० क्रमांक - ५

२६)	ॐ असंबोधापट	-	उपरीनिर्देश पृष्ठ क्रमांक - ११
२७)	ॐ असंबोधापट	-	उपरीनिर्देश पृष्ठ क्रमांक - १२
२८)	सु.पु.तौ.दाते	-	प्राकृतिक भू-पिछान प्राइटक : सम्.सम्. सराफ. ११, कुण्डली बंगला, तातारा-१ तिकारी जापूत्ती १९७७ पृष्ठ क्रमांक - ६
२९)	सु.पु.तौ.दाते.	-	प्राकृतिक भू-पिछान प्राइटक : सम्.सम्. सराफ. ११, कुण्डली बंगला, तातारा-१ तिकारी जापूत्ती १९७७ पृष्ठ क्रमांक - ७
३०)	सावंत सारंग	-	उपरीनिर्देश पृष्ठ क्रमांक - ५ व ६
३१)	ओऽबोधापट	-	उपरीनिर्देश पृष्ठ क्रमांक - ५८
३२)	प्रा.पंडिकुमार डांगे	-	उपरीनिर्देश पृष्ठ क्रमांक - १५
३३)	ॐ असंबोधापट	-	उपरीनिर्देश पृष्ठ क्रमांक १२१

३४)	डॉ श्रावनो बापट	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ १ क्रमांक २२१
३५)	सत्येन सारंग	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ १ क्रमांक - २९
३६)	पुरा.ना.पि.पाट्टणाळर	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ १ क्रमांक - २९
३७)	पुरा.ना.पि.पाट्टणाळर	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ १ क्रमांक - १२९
३८)	ग.पि.कुमोजकर	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ १ क्रमांक - ११७ (विभाग द्वारा)
३९)	ग.पि.कुमोजकर	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ १ क्रमांक - २ (विभाग द्वारा)
४०)	ग.पि.कुमोजकर	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ १ क्रमांक - २ (विभाग द्वारा)
४१)	ग.पि.कुमोजकर	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ १ क्रमांक - ३ (विभाग द्वारा)
४२)	डॉ श्रावनो बापट	-	उपरीनिर्दिष्ट पृष्ठ १ क्रमांक - १३

- 43) Narayan Swami M.B.Buch (Ed) I
Page 289.
- 44) D'Souza M.B.Buch (Ed) I
Page 279
- 45) N.P.Srivastava M.B.Buch (Second Survey
of Research in Education
1972-78)
Page 311.
- 46) C.B.Patyal M.B.Buch (Second Survey
of Education in Education
1972-78)
Page 302.
- 47) J.M. Patel M.B.Buch (Second Survey
of Research in Education
1972-78)
Page 388.